

Вестникът излиза единъ
пѣтъ въ седмицата.

Годишенъ абонаментъ
50 ЛЕВА ПРЕДПЛАТЕНИ

Желателни писма не се приематъ

Ръкописитѣ не се връщатъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ.

ПРОБУДА

Вестникъ за просвѣта, политика и стопанство.
ИЗДАВА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ

Г-ца Ангелина П. Сакакушева

Г-нъ Апостолъ Ст. Лесичковъ

Ще се венчѣятъ въ недѣля 2 октомври 1932 г. 4 часа следъ обѣдъ въ църквата „Св. Кирилъ и Методий“ гр. Свищовъ. Настоящото заменя отделни покани.

За телеграми: ЛЕСИЧКОВЪ.

гр. Свищовъ, 22 септември 1932 год.

Панахида

По случай 40 дена отъ смъртта на скъпия ни покойникъ

ВАСИЛЬ А. ГЮДЕРОВЪ

ще се отслужи панахида въ срѣда 5 октомври сутринята, въ черквата „Св. Преображение“.

Поканватъ се всички роднини, приятели и познати.

ОТЪ СЕМЕЙСТВОТО МУ.

ГЕОРГИ ИВ. ПАТЕВЪ

бившъ — дългогодишенъ чиновникъ въ землед. банка. Открива отъ 1 октомври т. г. въ града ни агенция на застрахователното д-во „Български Феникс“. Застрахова за животъ, пожаръ и транспортъ при най-износни условия.

Юрданка Ал. Якимова

ПРЕПОДАВА
Уроци по П И Я Н О

Прочети СЪОБЩЕНИЕ Прочети

Съобщавамъ на гражданството отъ града и околията че открихъ магазинъ за продажба на вълнени дамски и мъжки платове, одѣлал разни десени, задоволяващи и най-истънчени въкусове. Магазина се помещава на улица Александровска № 9 до Пошата.

Любителитѣ на хубавото, магата въско време да посетятъ магазина и се снабдатъ съ платове и одѣлал на цѣни подъ конкурентни.

Свищовъ, 1 IX 1932 г.

НИКОЛА ИВ. ГЕРГИЦОВЪ

Извѣстие

Госпожа Люба Хр. Статева откри ателие за горни Дамски, детски и юношески дрехи.

Изработката задоволява и най-истънчени, вкусове.

Приематъ се стажанки и ученички на работа.

Ателието се открива отъ 1 октомври 1932 год.

Домъ улица „Безименна“ № 24

Търся да купя или взема подъ наемъ слѣдъ проба ермомелка. Споразумение въ Редакцията.

НИЩО ДРУГО.

Резултата отъ Софийския изборъ бѣше не само изненада за блока: и самитѣ комунисти не сж предполагали за себѣ си подобенъ успѣхъ.

Самѡ по себе си се разбира, че на комунистѣ нѣма да се даде управлението на столицата на България. Това не бива да става, даже ако е само за това, че не може да се позволи именно въ България, малката и земеделска България, столицата ѣ да се управлява, единичка и първа въ цѣлѣ свѣтъ отъ комунисти и отъ гледаме шуротии като Троянъ: първата револю-

ционна реформа тамъ била да се боядиса общинския барабанъ съ червена боя... Правителството ще намѣри и трѣбва да намѣри срѣдства да заключи вратата на столичната община за чиновницѣ на новия азиатски департаментъ...

Но ний сме длъжни да признаемъ, че резултата отъ Софийския изборъ има и една много добра страна. Като че ли трѣбваше това да стане за да се види и заговори даже и отъ правителствения печатъ, че за канализирането на тази напасть сж нуждни не само

полицейски мѣрки „силна власт“ и „шефски институтъ“

Нуждно е коренна ревизия на досегашната финансова политика на държавата. Нужно е хирургическия ножъ да заиграе безпощадно. Нужно е да се вгълпи на всички, че злото щѣ се излекува съ жертви отъ всички страни и срѣди и че ако не се отстъпи днесъ доброволно малко, утрѣ ще се вземе насила всичко... Нищо друго!

Не че ще се вдигне кризата изведнажъ, като по заповѣдъ! Стопанската криза има *всесвѣтски* характеръ и размѣръ и не съ икономитѣ, които държавата ще направи, ще се повлияе за спирането ѣ. Но за борбата съ *душата на народа*, за смекчаване на оная наплъстила се *ненавистъ* къмъ управлението въобще, трѣбва да се почне веднага съ езекуцията. Неможе да се търпи тази престъпна аномалия: 1 килограмъ бобъ да струва 1.80 кр. а кутия кибритъ 2 лв. А съотношението на ценитѣ на всички произведения на нашия земеделецъ спрямо продуктѣ и материялитѣ, които той купува е просто чудовишно. А когато тази разлика се разбере че не е костюемата цѣна на продукта, а е данъкъ, който държавата взема въ форма на мита и акцизи, тогава избухва гнява противъ управата и бунтътъ въ душата.

Ето, въ тази посока трѣбва веднага да се направи чудотото. А и не само тамъ. Ревизия се налага и на чиновническитѣ заплати и държавнитѣ разходи. Всички ще пожертвуватъ отъ удоволствията си, отъ удобствата си, отъ навицитѣ си... Неможе да се оправдае съ нищо аномалията — учителтъ пензионертъ да получава пенсия 1200 лева, а банкова началникъ или касиеръ 4000 лева. Неможе съ нищо да се оправдае несъответствието въ заплатитѣ: учителъ съ средно образование да получава мѣсечно 2000 лева, а банкова чиновникъ, сжщо съ средно образование да получава 3500 лв.

Не само това — по дълбоко трѣбва да се отиде. Правосъдието е просто недостъпно по своята скъпотия. Разнитѣ фондови марки тормозятъ гражданството. А като се гледа какъ съ тѣзи суми, събирани безпощадно, се строятъ „модерни“ затвори за десетки милиони...

Ами лекуването? Какъ ще реагира работника не, ами и

ЦѢНИ НА ОБЯВЛЕНИЯТА:

За обявления по 1 лв. на квадратсантиметъръ; годишни, свадбени и некролози по 30 лв., панахида и благодарности по 20 лева. За други обявления и съобщения по споразумения.

Всичко що се отнася до вестника се изпраща до БОТЮ СТОЙНОВЪ гр. СВИЩОВЪ.

есафа и дребния чиновникъ, когато, не дай Боже, му се яви нужда за болница или аптека?

Болницата ще го върне шомъ нѣма пари, дѣтето му или жена му ще умре, а башата ще се чуди: държавата поощрява ражданията наказва строго абортитѣ, а готовото дѣте не иска да го лекува.

А престъпнитѣ по своя размѣръ, за малката и бедна България, крезовски заплати на Министри, депутати и висши чиновници?

Консулитѣ не трѣбва само да внимаватъ. Тѣ трѣбва да дѣйствуватъ.

Да предотвратимъ комунистическата опасностъ.

Голѣмия успѣхъ на комунистѣ въ София, се дължи до голяма степенъ на тежкитѣ стопански условия въ които страната ни особено въ послѣдно време е изпаднала. Низкитѣ цени на земеделческитѣ произведения, липсата на пазари, влошаватъ още повече и безъ това влошеното положение. Стопанския животъ на страната ни отъ денъ на денъ замира. Интензивната работа, която преди години се забелѣзваше въ земеделческото стопанство, оня голѣмъ подеъмъ, който бѣше накаралъ да заглъхнатъ празнитѣ партизански разпри и увлечения въ нашето село, днесъ почти не се забелѣзва. Земеделческото стопанство, основата на нашия стопански животъ е подложено на ужасно изпитание. Земеделецъ — стопанинъ е въ отчаяние, неможе да посреща задълженията си, непосилния му трудъ не се възнаграждава, той неможе да задоволи и най-обикновеннитѣ си нужди. Той не е вече оня селянинъ, който пълнеше дюкянитѣ на занаятчията и търговеца, който чрезъ своите покупки и продажби раздвижваше всичкитѣ отрасли на нашия народенъ поминѣкъ. България е земеделска страна, замира ли земеделчието, замира всичко.

Ето това сж основнитѣ причини за голѣмия успѣхъ на комунистѣ. Българина по душа не е комунистъ, той е привързанъ къмъ частната собственостъ. Но тежкото време, което преживява му е лошъ съветникъ и търсейки изходъ, безъ да си дава смѣтка за послѣдствията, той е готовъ да гласува за комунистѣ. Нетръбва да забравяме, обаче, че нашата малка България, кол-

кото и малка по пространство, заема много голѣмо по значение мѣсто върху картата на Европа. Тукъ на Балканитѣ, където се кръстосватъ частъ отъ интереситѣ на всички почти европейски държави, никой нѣма да ни позволи на насъ малката и слаба България, да станемъ носители на комунистически идеи и управление. Още по-вече, като имаме предъ видъ, че голѣмитѣ европейски народи, където има много по-вече условия за съществуване на комунизма, където има цели армии отъ работници, и още по-голѣми таква отъ безработни, отдавна сж отрели комунизма, като форма на държавно управление. Малката България трѣбва да следва примѣра на великитѣ народи, а не да прави сама рисковани опити, които могатъ да ѝ струватъ свободата и независимостта изкупени съ толкова много и скъпи жертви въ миналото. Нека не забравяме, че велика Русия, която ни дари свободата, днесъ не е въ състояние да стори същото.

Русия която първа, а може би и послед а възприе комунизма, като форма на държавно управление, днесъ повече отъ всички други държави се люшка въ своята си стопанска политика. Менъ не ми е по силитѣ да пиша, какво е днесъ положението въ съветска Русия, това на малцина се удава, обаче впечатленията на всички сж, че тамъ вмѣсто на лѣво, се отива все по-вече и по-вече на дѣсно. Тамъ отъ десетъ и по-вече години се правятъ само опити. Ето защо ние не трѣбва да се стремимъ първи да трѣгнемъ по пѣтя на Русия. Ако върху голѣмата и необятна руска земя, подобни опити сж възможни, въ малката България те сж изключени.

Блоковата властъ, подъ управлението на която така силно се надига комунизма, трѣбва сериозно да се замисли, върху създаденото положение. Голѣмитѣ обещания които така щедро се поднасяха на избирателитѣ. Управлението на блока до сега не отбеляза резултатна дейностъ, въ областта належащитѣ стопански реформи. Напротивъ времето се минава въ никому не ненуждни мѣсечни преговори за смѣна на единъ министръ съ другъ.

Налѣжащи сж бързи и радикални реформи, чрезъ тѣхъ, а не чрезъ насилие ще успеемъ да предотвратимъ подигащата се комунистическа опасностъ. Нека не таксуваме иначе добритѣ български граждани увлѣкли се по комунизма, като врагове на държавата. Като изключимъ скъпо плащанитѣ агенти на Москва, останалото по скоро е врагъ на едно некадърно управление, отколкото на своето отечество, въ чиято защита въ миналото не малакъ дѣлъ се пада нему.

Време е опозиционнитѣ буржоазни партии да си подадатъ

ржка за обща народополезна политическа и стопанска дейностъ.

Демократическия сговоръ винаги е готовъ да обедини около себе си демократическитѣ сили на нацията, той е винаги съ протегнатата ржка.

Господинъ Цанковъ, направи втора и то голѣма грѣшка, следъ отцепването си на 15 май т. г., като отблъсна протегнатата му ржка за обща работа въ борбата противъ некадърното управление на столицата и застрашаващата ни опасностъ отъ комунизма. Днесъ той се радва че взе повече гласове отъ другитѣ опозиц. партии въ изборитѣ.

Азъ не знамъ, да ли при едни втори избори, където ще гласуватъ селскитѣ маси господина Цанковъ ще се радва пакъ на сжщия успѣхъ. Днесъ не е време да се радваме поотдѣлно на частичнитѣ си успѣхи, а по-вече отъ всѣкога се налага да убедимъ усилията си въ една мощна голѣма демократична сила, на която отдавна е поставилъ начало демократическия сговоръ.

Вървейки изъ този пѣтъ ние ще достигнемъ сигурни успѣхи. Ние ще можемъ да дадемъ на страната едно народно управление, което съ общи жертви ще прокара належащитѣ реформи и ще доведе измѣнения ни народъ, до по-сносенъ и спокоенъ животъ. Храбрия български народъ е достоенъ за по-добъръ животъ. Нека не ставаме сами причина, народа ни който изнесе съ небивалъ героизмъ победа следъ победа по бойнитѣ полета въ защита на отечественитѣ интереси срещу многобройнитѣ ни врагове, да не може да противостои на голѣмия народенъ врагъ комунизма.

Ек. Ал. Екимовъ.

Сѣбития презъ седмицата.

Лакъ ягоди армаганъ.

Г-нъ Мушановъ пакъ отива за ягоди. Че не имъ ли мина сезона на тия ягоди бѣ джанамъ?! Стига толкова все съ ягоди ли ще ни храни, втрѣснаха ни вече. Но ако въ Швейцария сега се намиратъ ягоди, добръ е тѣхъ да даде армаганъ на Сърбитѣ както имъ обещалъ когато миналъ прѣзъ тѣхната земя, та дано мирясатъ. А намъ донесе нѣщо по-друго, напр. облѣгчение на товара ни, защото сили не останаха. Не можемъ да го носимъ по-вече.

Най-после свършиха се и Софийскитѣ общински избори

— Свършиха се но съ печаленъ резултатъ за блока. Асж другъ резултатъ не можеше да се очаква слѣдъ ония срамни работи, които нѣкои отъ хората на седмочленката въ София свършиха. Въ лицето на Софийската общинска управа Софийнци порицаха въобще политиката на расхищение, стремежъ за лич-

но забогатяване и партизанско охраняване съ една дума което прилича въ блоковото управление.

Свищовски седмични вѣсти.

Благоустройствени.

Общината поправи улица-та Войводска Сега се поправя улица Чернаевска. Хубаво стори общината, защото тия две улици съвсемъ бѣха развалени и станали почти непроходими а тѣ обслужватъ почти бѣдни граждани които искатъ хлѣба си съ трудъ по полето и поради лошото имъ по-рано състояние граждани-тѣ испытваха голѣми трудности, а често и повреди на кола и добитѣка си.

Гроздето.

Луксозното грозде „Афузъ Али“ и „димятъ“ усилено се изнася. Тази година качеството е повече отъ хубаво и се закупува отъ търговци по цѣна мѣжду 7—8 лв. килогр. първото и 4—5 кгр. второто. За сега сж изнесени 3-4 вагона и ще се изнесатъ още толкова.

В рѣмето.

Дъждъ вече отъ 3 мѣсеца нѣма. Всичко по-горе. Водата по клаленци и извори намалѣ. По пѣтищата особено камънитѣ мѣчно се върви. Прахътъ задушава. Неможе да се орѣ и сѣе, а време не остава, зимата наближава, безпаричие и нѣмотия. Това сега господарува. Това е химна на България, а ония горѣ само се разправятъ за първенство и за власт се борятъ. Хубаво я каратъ.

Съдебната Палата.

Научаваме се, че надлежното министерство не е одобрило избраното за съдебна палата мѣсто. Избраното мѣс-

то бѣше непосредствено до Околийското управление. Сега друго мѣсто ще се избере. Пакъ комисии. Аманъ отъ тѣхъ.

Цениитѣ на зърненитѣ храни.

Винаги пазаренъ день се забелязва едно по голѣмо оживление на Свищовската скеля. Последния пазаренъ день зърненитѣ храни имаха следнитѣ цени: *жито* отъ 2'40 — 2'60 лв. за килограмъ: *ечемикъ* 1'80 лв.; *ржжъ* 1'70 лв.; *просо* 1'40 лв. — 1'50 лв. *слънчогледъ* 2'60 лв. *овесъ* — 2'30 лв. *мисир* стари 1'50 лв. мисир нови 1'30 лв. бобъ 1'90 лв.

Музикални.

Въ недѣля—2 того, 10½ ч. сутринта въ търговската гимназия, музикалното дружество ще има извънредно събрание. Ще се обсъждатъ организационни въпроси и потърсятъ срѣдства и начини за засилване дѣятелността му. Желателно е да отидатъ на това събрание любителитѣ на музиката за да могатъ да се обсъдятъ по обстойно мнѣнията по предложенитѣ за разглеждане въпроси. Не бива да се изоставя това хубаво дружество, което въ миналото обединяваше Свищовската интелигенция и бѣше гордостъ за града ни.

Трудова.

Ученицитѣ отъ Търговската гимназия отбиватъ трудовата си повиностъ. Една група продължава изравняването на новата алея на калето, друга работи при каптажа на кладенцитѣ, а трета съединява главнитѣ водопроводни мини на ул. „Александровска“ съ улица „Царски площадъ“ презъ улица „Еленка и Кирилъ Д. Аврамови“.

Рекламирайте само чрезъ в. „Пробуда“.

Оригинала не подлежи на обгербване.

Препись.

Служи само за публикуване въ мѣстни вестници.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 352

Свищовския окръженъ съдъ, гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 9 май хилядо деветстотинъ тридесетъ и втора година, въ составъ: Председателъ: Мих. Г. Поповъ, членове: Ст. Чакъровъ, К. Брусеви, с. к. Вл. Дековски, при и. д. секретаря Д. К. Миленковъ, слуша доложеното отъ Председателя частно гражд. дѣло № 179 по описа за 1932 година и на основание чл. 37 отъ закона за признаването на незаконороденитѣ деца, за узаконяването имъ и за усыновяването

О П Р Е Д Ъ Л И:

Допуша усыновяването на малолѣтния Ахмедъ Исмаиловъ Хашимовъ отъ гр. Свищовъ отъ Мустафа Акманъ Мустафовъ Орешали и Фатме Мустафова, и двамата отъ с. градъ.

Настоящето опредѣление да се публикува въ единъ отъ мѣстнитѣ вестници и въ „Държавенъ вестникъ“, следъ като заинтересованитѣ внесатъ необходимитѣ за това суми.

(подп.) Председателъ: М. Г. Поповъ, членове: К. Брусеви Вл. П. Дековски, с. к., и. д. секретаръ: Д. К. Миленковъ.

Вѣрно съ оригинала,

гр. Свищовъ, 28 септември 1932 год.

Председателъ: Мих. Г. Поповъ

Секретаръ: (не се чете)